

tudinum suarum obseruationem; quæ à Friderico, & Henrico illius decessoribus accepissent.

FRIDERICVS II ADVERSVS OTHONEM IV.

INDE rebus ex sententia constitutis in Apuliam XL Pisanorum triremibus vsus accessit, ac ditioni Friderici bellum apertissimum intulit, ita vt recepta Capua ibi hiberna transegerit. Innocentius interim legato Gregorio Card. S. Mariæ in Porticu missio, Erruriæ ciuitates pacificari, atque ad se traducere institit, ac per alios Othonem à malis consiliis auocare contendit, omnia præterita detrimenta se remissurum ostendens, si Friderico, atque Ecclesiæ parceret. Vbi verò se nihil proficere sensit, solemnem in eum detestationem exprompsit, qua illum piorum communionem summouit, atque omnes principes populosque, qui illi sacramenta dixissent, religione solutos ab illo recedere, tanquam à nefario homine, & capitali Ecclesiæ hoste præcepit. Quare accepta Germaniæ principes, Rex Boemiæ, Dux Austriæ, Dux Bauariæ, Landgravius Thuringiæ, & archiepiscopi Moguntinus, ac Treuirensis in vnum coeuntes ipsum communi consilio reliquerunt, ac Fridericum Idibus Decembris in Apulia commorantem regem ex auctoritate pontificis designarunt, eumque ad coronam accipiendam in Germaniam inuitarunt, legatis Henrico & Anselmo ad ipsum, & ad pontificem destinatis. In Italia item multæ ciuitates, multique principes pontificia auctoritate ac voluntate permoti, eundem deseruerunt, & se Friderico, id est Ecclesiasticæ parti, applicuerunt. inter quos præcipuè Azo marchio Atestinus. Sequenti anno legati Germani cum in Italiam peruenissent, Henricus Veronæ substitit, vt Friderico studia Veronensium compararet, Anselmus verò ad Innocentium & Fridericum profectus, ab eo confirmationem electionis, ab hoc accessum in Germaniam impetrauit. Eo anno Otho bellum gerere cum Friderico in Apulia institit, ac multis ipsum urbibus spoliavit. Quod cernens Innocentius ad extrema auxilia sibi descendendum putauit, ac demum solemni edicto proposito Othonem præcepta sua despicientem Imperij titulo exuit, ac Fridericum rite regem declaratum pronunciauit; ac mox Gerardum Sessium episcopum Nouariensem in Lombardiam misit legatum, vt populos aduersus Othonem sollicitaret, & iureiurando pro Ecclesiæ partibus obligaret. Singulas ille ciuitates conueniens summo ad se traducere studio institit, quasque animo auersas inuenit, eis diuina officia interdixit. Eo anno Cremonenses seditione domestica laborarunt: nam cum ciues veteris ciuitatis Matthæum Corrigium prætorem retinere, nouæ autem Gulielmum Mastalium asciscere properantes proposito excidissent, Gulielmus nihilo secius nouam urbem ingressus munus suum exercuit. Itaque quarto Idus Martias, factiones propterea in vico S. Ægidij armis inter se concurrerunt. verum cedentibus Mastalianis per Sicardum ciuitatis episcopum statim in gratiam redierunt. Cum autem post Mastaliani pacis stare conditionibus nollent, Kalendis Iuliis ac sequentibus diebus rursus manus conseruerunt, ac denuo reconciliati ad opem ferendam Azoni Atestino profecti sunt. Is Septembri mense imprudentibus aduersariis maximam ex amica factione manum armatorum coegit, ac Ferrariam profectus Hugonem Othonis vicarium vnà cum Salinguerra vrbe deiecit. Quo facto vterque auxilium à Bononiensibus petiit, Azo, vt Ferrariam retineret, Hugo, vt recuperaret. Ea de re diuersis in Consilio sententiis disceptatum, aliis Othoni parendum, & sacramenti in componenda inter Salinguerram & Azonem pace interpositi rationem habendam esse censentibus; aliis sacramento se illo non teneri, cum pacem Azo violasset, ac pontificiam execrationem timendam esse, monentibus. Dum his disceptationibus tempus teritur, Gerardus reliqua lustrata Lombardia Mutinam venit, ac mox se Bononiam item accessurum ostendit. Alienum legati pontificij in urbem aduentum ciuitas arbitrata, oratorem misit ad eum Azonem iurisperitum, ciuitatis verbis rogatum, vt Bononiam venire hoc tempore parceret: nam ciues graui inter se discordia dissidere, cum alij Hugonem, alij Azonem tanta pertinacia censeant adiuuandum, vt aduentus eius in urbem sauum sine dubio sit incendium seditionis excitaturus.

Legato